

विल्लवे समानीय ॥३३॥ श्रौपभृतमाज्यं जुह्वां समानीय विल्लवे प्रदानं कर्तव्यम्. अनुवाचनं च समानयनं कुर्वता कर्तव्यम् । यदोपभृत्यष्टगृहीतम् तदेदं सूत्रं तदर्थमेव व्याख्येयम् तस्यौपभृतस्यार्थं समानीय सोमाय हुत्वा पुनः समानीय विल्लवे जुहुयादिति । एतेषां त्रयाणां प्रधानानां होमोऽग्नौ प्रत्यक्संस्थः (३. ५. ११) कर्तव्यः पूर्वार्धे अग्नेः मध्ये सोमस्य अपरार्धे विल्लोरिति. मानवे धृतवतीम-ध्वर्या सुचमास्यस्वेत्युच्यमाने^{१)} सुचावादाय दक्षिणातिक्रम्य यथादेवतमनुवाचय-त्यग्निं पूर्वार्धे यजति मध्ये सोममौपभृतं जुह्वा^{२)} सर्वमानीय विल्लुं पश्चार्धेऽइति. सकृदतिक्रान्तेनैव त्रयोऽपि यागाः कर्तव्याः ।

सादयित्वा सुचौ सोमाप्यायनाद्या सुब्रह्मण्याप्रैषात् ॥३४॥ ततः प्रत्येत्य स्वस्थाने सुचौ सात्वा सोऽनादारभ्य सुप्रैषान्तमातिथ्यावत्करोति । अतिदिष्टमध्य-एव विशेषमाह.

अक्का प्रस्तरमुपसदं जुहोति सुवेण या तऽइत्ययःशयामन्वारब्धे (५. ८) ॥३५॥ जुह्वादिषु प्रस्तरमक्का परिध्यादानात्पूर्वं सुवेण उप-होति उपसत्संज्ञकं होमं करोति जुह्वेत्यस्यापवादः सुवेणेति. यजमानेऽन्वारब्धे अनेकयजमानके एकस्यैवान्वारम्भः. उपसदिति सामान्यसंज्ञा अयःशयेति मन्त्रलिङ्गादिशेषसंज्ञा. पूर्णाहुतिप्रकृतिवेनान्वारम्भः प्राप्त एव परिसंख्यार्थं पुनरुक्तः. उपसत्स्वेवान्वा-रम्भो नान्येषु होमेष्विति. ततः परिधिविधृत्योरादानादि सुब्रह्मण्याप्रैषान्तम् ॥

अत्र सौकर्याय उपसदः प्रयोग उच्यते. चतुरासनम् ब्रह्मोपवेशनं समन्त्रकं प्रणीताप्रणयनम् आहवनीयस्यैव परिस्तरणम् पात्रासादनम्^{३)} पवित्रहृदनादि तासां^{४)} प्रोक्षणात्तम्^{५)} पात्रप्रोक्षणम् असंचरे निधानम् कुक्कुटाहननम् न कर्कस्य आज्यनिर्वापो वेदबन्धः अग्नीध एव^{६)} आज्याधिश्रयणम् अध्वर्याः पर्यग्निकरणम् उदकालम्भः सतृणस्फ्यादानम् आलभ्य जपः स्तृतायामेव वेदौ तृणनिधानम् बर्हिषः प्रहेदं हरणम् पूर्वपरिग्रहः न रेखाकरणं खनने उत्तर-परिग्रहः नानुमार्जनम् प्रोक्षणीर्मदतीरासादयेध्मं बर्हिरुपसादय सुचौ संमृडि

१) °ध्वर्याः इत्यु° A. °र्याः सुचमास्य इत्यु° B. See ३. २. १६. २) ब्रह्मोऽदनम् deest A.
३) Thus AB. = प्रणीतानां? ४) Thus A. प्रोक्षणां B. ५) अग्नीध एव deest A.